

Document de ședință

A9-0434/2023

12.12.2023

RAPORT

referitor la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual pe 2022
(2023/2045(INI))

Comisia pentru control bugetar

Raportoare: Maria Grapini

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	28
ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE DE LA CARE RAPORTOAREA A PRIMIT CONTRIBUȚII.....	29
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	30
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	31

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual pe 2022 (2023/2045(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere raportul Comisiei din 27 iulie 2023 intitulat „Al 34-lea raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – 2022” (COM(2023)0464) (Raportul PIF 2022),
- având în vedere raportul pe 2022 al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)¹ și raportul anual pe 2022 al Comitetului de supraveghere a OLAF²,
- având în vedere Raportul anual pe 2022 al Parchetului European (EPPO), publicat la 1 martie 2023,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (Regulamentul privind condiționalitatea)³,
- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 16 februarie 2022 în cauzele C-156/21⁴ și C-157/21⁵ și concluziile CJUE potrivit cărora mecanismul de condiționalitate bazat pe statul de drept este în conformitate cu dreptul UE,
- având în vedere propunerea Comisiei din 18 septembrie 2022 de decizie de punere în aplicare a Consiliului privind măsurile de protecție a bugetului Uniunii împotriva încălcărilor principiilor statului de drept în Ungaria (COM(2022)0485),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și

¹ OLAF, „Twenty-third report of the European Anti-Fraud Office, 1 January to 31 December 2022 (Al 23-lea raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă, 1 ianuarie-31 decembrie 2022), 2022.

² [Activity Report of the Supervisory Committee of OLAF – 2022, JO C 225, 27.6.2023, p. 1.](#)

³ [JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1.](#)

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 16 februarie 2022, Ungaria/Parlamentul European și Consiliul, ECLI:EU:C:2022:97.

⁵ Hotărârea Curții de Justiție din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul European și Consiliul, ECLI:EU:C:2022:98.

Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize⁶ („Regulamentul privind dispozițiile comune”),

- având în vedere propunerea Comisiei din 16 mai 2022 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (reformarea Regulamentului financiar) (COM(2022)0223),
- având în vedere Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal⁷ („Directiva PIF”),
- având în vedere Raportul Comisiei din 16 septembrie 2022 către Parlamentul European și Consiliu intitulat „Al doilea raport referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal” (COM(2022)0466),
- având în vedere Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii⁸,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 iulie 2022 intitulată „Raportul din 2022 privind statul de drept” (COM(2022)0500),
- având în vedere studiul intitulat „Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework” (Consolidarea luptei împotriva criminalității organizate: Evaluarea cadrului legislativ), publicat în decembrie 2022⁹,
- având în vedere raportul intitulat „Assessing the Threats to the NextGenerationEU (NGEU) fund – A Joint Europol-OLAF Report” (Evaluarea amenințărilor la adresa fondului NextGenerationEU (NGEU) – un raport comun Europol-OLAF), publicat la 6 iunie 2023,
- având în vedere nota de închidere din 12 septembrie 2023 a Ombudsmanului European referitoare la inițiativa strategică privind transparența și responsabilitatea Mecanismului de redresare și reziliență în legătură cu cauza SI/6/2021/PVV, deschisă la 24 februarie 2022,
- având în vedere Raportul anual de activitate pe 2022 al Curții de Conturi Europene (CCE), publicat la 4 mai 2023,
- având în vedere Documentul de analiză 04/2023 al CCE din 6 iulie 2023 intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”,

⁶ JO L 231, 30.6.2021, p. 159.

⁷ [JO L 198, 28.7.2017, p. 29.](#)

⁸ JO L 305, 26.11.2019, p. 17.

⁹ Comisia Europeană, Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., Studiul „Strengthening the fight against organised crime – Assessing the legislative framework”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.

- având în vedere Raportul special 06/2023 al CCE din 13 martie 2023 intitulat „Conflictul de interese în cadrul cheltuielilor UE din domeniul coeziunii și al agriculturii - Cadrul necesar există, însă măsurile legate de transparență și de detectare sunt afectate de o serie de lacune”,
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014¹⁰,
 - având în vedere rezoluția sa din 23 noiembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind digitalizarea raportării, monitorizării și auditului european¹¹,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 decembrie 2020 privind examinarea Uniunii Europene prevăzută de mecanismul de examinare a punerii în aplicare al Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) (COM(2020)0793),
 - având în vedere recomandarea sa din 17 februarie 2022 adresată Consiliului și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind corupția și drepturile omului¹²,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2023 referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual 2021¹³,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A9-0434/2023),
- A. întrucât, în conformitate cu obligația prevăzută la articolul 325 alineatul (5) din TFUE, în fiecare an Comisia, în cooperare cu statele membre ale UE, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a articolului (cunoscut sub numele de Raportul privind protecția intereselor financiare - PIF);
- B. întrucât buna gestiune a cheltuielilor publice și protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să reprezinte elemente esențiale ale politicii UE pentru a crește încrederea cetățenilor, garantând utilizarea corectă și eficace a banilor contribuabililor;
- C. întrucât raportul PIF se bazează pe informațiile furnizate de statele membre, inclusiv pe datele privind neregulile și fraudele detectate; întrucât Raportul PIF trebuie să ia în considerare particularitățile financiare ale fiecărui stat membru și să dea dovadă de flexibilitatea necesară în acest sens;
- D. întrucât numărul neregulilor de natură frauduloasă detectate și raportate demonstrează rezultatele eforturilor statelor membre de a combate fraude și alte activități ilegale și nu ar trebui interpretat ca o indicație a nivelului de fraudă din statele membre;

¹⁰ [JO L 172, 17.5.2021, p. 110.](#)

¹¹ JO C 224, 8.6.2022, p. 11.

¹² JO C 342, 6.9.2022, p. 295.

¹³ JO C 214, 16.6.2023, p. 133.

- E. întrucât toate statele membre ar trebui tratate în mod corect și obiectiv;
- F. întrucât există diferite niveluri și diferiți actori implicați în protecția bugetului UE prin prevenire (întreruperea și suspendarea plăților), detectare, corecții financiare și recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit;
- G. întrucât sistemul de detectare timpurie și de excludere protejează bugetul UE de riscurile de insolvență, neglijență, fraudă sau nereguli comise de actori privați;
- H. întrucât mecanismul de condiționalitate privind statul de drept se aplică întregului buget al UE și permite luarea de măsuri în cazurile de încălcare a principiilor statului de drept care afectează sau riscă să afecteze grav buna gestiune financiară a bugetului UE sau interesele financiare ale UE;
- I. întrucât respectarea valorilor pe care se întemeiază Uniunea și a drepturilor fundamentale, precum și respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sunt condiții prealabile pentru accesarea fondurilor UE;
- J. întrucât fraudă și corupția reprezintă amenințări permanente la adresa integrității procesului decizional;
- K. întrucât articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență¹⁴ (Regulamentul MRR) conține dispoziții privind protecția intereselor financiare ale UE;
- L. întrucât nivelurile diferite de digitalizare din statele membre reprezintă un aspect care trebuie abordat prin crearea unor sisteme administrative și de raportare mai unificate, interoperabile și comparabile în UE, care să fie funcționale și care sunt necesare pentru o analiză cuprinzătoare solidă și pentru prevenirea eficace a neregulilor și combaterea fraudei și a corupției; întrucât statele membre trebuie încurajate, în paralel, să utilizeze instrumente de extragere a datelor la nivelul UE, cum ar fi Arachne sau sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES);
- M. întrucât instrumentul Arachne este voluntar și, deși este deja utilizat în mare măsură în politica de coeziune și este introdus pentru cheltuielile agricole, utilizarea sa obligatorie – așa cum a solicitat în mod repetat Parlamentul – ar reprezenta un important pas înainte;
- N. întrucât diversitatea sistemelor juridice și administrative din statele membre reprezintă un dezavantaj și întrucât aceasta trebuie abordată în mod adecvat pentru a putea crea sisteme administrative și de raportare mai unitare, interoperabile și comparabile în UE, pentru a preveni și a combate în mod eficace fraudă și corupția și pentru a elimina neregulile;
- O. întrucât cooperarea cu partenerii internaționali și instituțiile financiare mondiale este esențială pentru a proteja fondurile UE cheltuite în afara Europei și partea de venituri a bugetului UE,

¹⁴ [JO L 57, 18.2.2021, p. 17.](#)

Observații generale

1. salută Raportul PIF pe 2022 și analizele prezentate în acesta;
2. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia prevenirea și detectarea fraudelor și monitorizarea mecanismelor de recuperare a fondurilor necuvenite trebuie să se bazeze pe o digitalizare sporită și pe utilizarea tehnologiilor de vârf, bazate pe tehnici de învățare automată, pentru a crește gradul de accesibilitate, interoperabilitate, utilizare și gestionare a datelor privind potențialele cazuri de fraudă; subliniază că trebuie instituite o guvernanta antifraudă eficientă și procese eficace orientate spre rezultate și structuri echipate în mod adecvat pentru a asigura cooperarea și coordonarea între toate componentele arhitecturii antifraudă și actorii relevanți; consideră că pentru acest lucru este nevoie să se furnizeze cunoștințele digitale și procedurale necesare responsabililor cu diferitele componente ale arhitecturii antifraudă;
3. reamintește că, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a intereselor financiare ale UE, este esențială o cooperare solidă între autoritățile care desfășoară anchete administrative și cele care desfășoară anchete penale atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre;
4. apreciază eforturile depuse de Comisie pentru a publica anticipat Raportul PIF anual, care permite adoptarea rezoluției Parlamentului în anul n+1 și face ca observațiile și recomandările cuprinse în acesta să fie mai relevante;
5. apreciază coerența generală îmbunătățită a legislației antifraudă în întreaga UE, ca urmare a acțiunilor întreprinse de statele membre pentru transpunerea corectă a normelor UE în sistemele naționale; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în anumite privințe, situația este încă sub nivelul optim, în special în ceea ce privește detectarea și raportarea suspiciunilor de fraudă și nereguli și monitorizarea acestora, pentru care diferențele dintre statele membre sunt încă foarte notabile;
6. subliniază că prevenirea și comunicarea sunt esențiale pentru combaterea fraudei și a corupției și că Comisia ar trebui să sprijine statele membre în punerea în aplicare a unor măsuri eficace în acest sens;
7. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia analiza riscului de fraudă ar trebui îmbunătățită pentru a evalua dacă raportarea unor niveluri scăzute de fraudă este o consecință a incidenței cu adevărat scăzute a abaterilor sau o consecință a detectării deficitare a acestora;
8. regretă faptul că, în multe state membre, autoritățile naționale nu dau întotdeauna curs recomandărilor Comisiei și ale OLAF, nu raportează în mod exhaustiv sau nu adoptă în timp util bunele practici recunoscute; subliniază că în multe state membre este extrem de ridicat procentul neregulilor care sunt clasificate drept suspiciuni de fraudă chiar și la mulți ani de la raportarea lor inițială, chiar și în cazuri marcate ca fiind închise; consideră că astfel de situații sugerează lipsa de acțiuni subsecvente adecvate, resurse insuficiente sau insuficient instruite, lacune în comunicare sau canale de raportare ineficiente, cooperare și coordonare deficitară sau chiar amânarea nejustificată a reclasificării neregulilor drept frauduloase pentru a ajusta raportarea statistică;

9. evidențiază că, în astfel de cazuri, Comisia ar trebui să sprijine statele membre în debirocratizarea procesului de detectare, monitorizare și raportare a fraudelor;
10. sugerează că atât UE, cât și autoritățile naționale ar trebui să consolideze cooperarea și să promoveze utilizarea pe scară mai largă a instrumentelor digitale pentru combaterea fraudei;
11. ia act de faptul că numărul de cazuri de fraudă și nereguli raportate de autoritățile UE și naționale competente – 12 455 în total – a crescut ușor în 2022 față de 2021; observă că finanțarea afectată de aceste cazuri în 2022 a scăzut la 1,77 miliarde EUR (de la 2,05 miliarde EUR în 2021); consideră că aceste cifre sunt în continuare extrem de ridicate și înseamnă o pierdere importantă pentru bugetul UE;
12. este conștient de faptul că comparația de la an la an a raportării neregulilor nu oferă întotdeauna o analiză fiabilă a tendințelor și a modelelor, din cauza ciclului multianual de implementare a unui număr mare de programe; consideră că comparația cu o medie pe cinci ani este mai potrivită pentru identificarea situațiilor în termeni reali; apreciază, în acest context, că în Raportul PIF pe 2022 se face frecvent referire la rezultatele din perioada 2018-2021;
13. consideră că implicarea societății civile în combaterea fraudei este esențială pentru prevenirea și detectarea fraudelor și că acest lucru implică sprijinirea jurnalismului de investigație, care poate fi eficient în măsura în care i se acordă acces facil și eficient la informații privind proiectele, beneficiarii și plățile; subliniază în special rolul important jucat de mass-media și de jurnaliștii de investigație în lupta împotriva corupției; reamintește că niveluri sporite și armonizate de protecție a jurnaliștilor și avertizorilor în întreaga Uniune contribuie la combaterea răspândirii unei subculturi a impunității, a tăcerii și a conspirației; constată, având în vedere pluralismul și libertatea mass-mediei, că cele mai recente rezultate ale Instrumentului de monitorizare a pluralismului mass-mediei (MPM 2022) au înregistrat o ușoară deteriorare a indicatorului referitor la protecția jurnaliștilor și că concentrarea mass-mediei de știri menține un nivel de risc foarte ridicat pe întregul continent; consideră că protejarea mass-mediei împotriva presiunilor și influenței politice, precum și garantarea dreptului de acces la informațiile deținute de autoritățile publice sunt esențiale pentru a proteja independența mass-mediei și rolul său de gardian al democrației și al bunei gestionări a resurselor;
14. salută comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 mai 2023 privind lupta împotriva corupției (JOIN(2023)0012) în care se recunoaște gravitatea corupției, care subminează eficiența cheltuielilor publice, eficacitatea pieței unice și sustenabilitatea creșterii economice; subliniază că lupta împotriva corupției este unul dintre cele mai importante angajamentele Uniunii, la egalitate cu transparența și integritatea; subliniază că fenomenele de nepotism în ceea ce privește entitățile publice și achizițiile publice care implică fonduri ale UE prezintă, de asemenea, un risc major pentru buna gestiune și pentru interesele financiare ale UE; salută, prin urmare, noua propunere de directivă privind combaterea corupției¹⁵;

¹⁵ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 3 mai 2023 privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care

15. este preocupat de faptul că este dificil să se estimeze cu precizie măsura în care criminalitatea organizată beneficiază ilegal de finanțele UE; susține că este necesară o abordare comună pentru a evalua impactul criminalității organizate asupra fondurilor UE și pentru a evalua eficacitatea măsurilor luate pentru a soluționa această problemă în toate statele membre; invită Comisia să lanseze rapid toate acțiunile necesare pentru a realiza această armonizare;
16. subliniază importanța unui studiu de impact care să evalueze impactul economic și social al fraudei asupra intereselor financiare ale UE și asupra cetățenilor săi; solicită o analiză a raportului dintre resursele alocate pentru prevenirea fraudei și pierderile potențiale prevenite;
17. susține că lipsa unei transpuneri eficiente a legislației naționale în multe state membre și lipsa de armonizare a legislațiilor interne oferă oportunități pentru criminalitatea organizată de a desfășura o serie de activități transfrontaliere ilegale în domenii care afectează interesele financiare ale Uniunii; reiterează, prin urmare, solicitările sale anterioare de revizuire a Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului privind lupta împotriva crimei organizate¹⁶ și de introducere a unei noi definiții comune a crimei organizate, ținând seama, în special, de utilizarea corupției, violenței, amenințărilor sau intimidării pentru a obține controlul asupra activităților economice sau a achizițiilor publice;
18. observă că Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025¹⁷ urmărește să stabilească instrumentele și măsurile de perturbare a modelelor de afaceri și a structurilor organizațiilor criminale la nivel transfrontalier, atât online, cât și offline; invită statele membre să contribuie la eforturile Comisiei și să creeze rețele regionale de cooperare pentru schimbul de informații privind cazurile și strategiile de combatere a fraudei comise de criminalitatea organizată; reamintește, în acest sens, importanța noii propuneri de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor¹⁸, a cărei punere în aplicare eficace ar oferi autorităților instrumente mai bune pentru a priva grupurile de criminalitate organizată de mijloacele financiare necesare pentru a desfășura și alte activități infracționale; reamintește, în plus, că, pentru a combate criminalitatea organizată transfrontalieră, sunt esențiale schimbul de bune practici și elaborarea de strategii comune și coordonate;
19. subliniază că, în ceea ce privește cazurile de corupție, EPPO a raportat 87 de infracțiuni investigate la sfârșitul anului 2022 (față de 40 de cazuri investigate în primele șapte luni de activități operaționale în 2021); remarcă faptul că, în cadrul Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), în perioada 2018-2022, 30 de cazuri au fost raportate de 10 state membre, 5 legate de agricultură, 22 de cazuri legate de politica de coeziune și 3 cazuri legate de fondurile de preaderare, cu un impact financiar global estimat la aproximativ 50 de milioane EUR;

implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului (COM(2023)0234).

¹⁶ JO L 300, 11.11.2008, p. 42.

¹⁷ Comunicarea Comisiei din 14 aprilie 2021 referitoare la Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025 (COM(2021)0170).

¹⁸ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 2022 privind recuperarea și confiscarea activelor (COM(2022)0245).

20. subliniază încă o dată că corupția, în special corupția la nivel înalt, inclusiv în instituțiile UE, este o infracțiune deosebit de gravă, cu potențialul de a se extinde dincolo de frontiere, afectând interesele financiare ale Uniunii și economia UE în ansamblu și subminând încrederea cetățenilor în instituțiile democratice din UE și din statele membre; reiterează faptul că, în cadrul instituțiilor UE, trebuie să existe o politică de toleranță zero față de corupție; sprijină integrarea combaterii corupției în elaborarea politicilor UE;
21. este preocupat de rapoartele potrivit cărora ancheta OLAF privind corupția și conflictele de interese în ceea ce privește deputații în Parlamentul European a fost obstrucționată de lipsa accesului la birourile și dispozitivele lor de lucru; invită Președinta Parlamentului să acorde OLAF acces la sediu și la toate informațiile necesare pentru anchete;
22. subliniază că EPPO desfășoară în prezent o anchetă privind achiziționarea de vaccinuri împotriva COVID-19 de către Comisia Europeană;
23. subliniază că fiecare instituție a UE, fiecare stat membru și fiecare beneficiar public sau privat al fondurilor Uniunii are obligația de a pune la dispoziție toate documentele relevante, inclusiv informațiile despre negocierile preliminare duse de Comisie, la cererea oficială a CCE în cadrul auditului în curs; reamintește recomandarea Parlamentului din rezoluția sa privind descărcarea de gestiune pentru 2020 (Secțiunea III - Comisia)¹⁹ referitoare la accesul la mesajele text schimbate cu o companie farmaceutică cu privire la achiziționarea unui vaccin împotriva COVID-19;
24. subliniază că politica de toleranță zero față de corupție trebuie integrată și comunicată în mod corespunzător în contextul alegerilor europene, pentru a crește prezența la vot și încrederea cetățenilor în instituțiile publice;
25. salută includerea de către Comisie a unei secțiuni specifice privind combaterea corupției în raportul său anual privind statul de drept, pentru a oferi o analiză comparativă aprofundată a abordărilor, procedurilor și instrumentelor utilizate de statele membre în lupta lor împotriva corupției și pentru a contribui la evaluarea domeniilor care sunt cele mai expuse riscurilor; solicită Comisiei să includă întotdeauna în fiecare secțiune a raportului privind statul de drept recomandări și observații privind acțiunile subsecvente destinate statelor membre; reiterează importanța abordării depline a recomandărilor specifice fiecărei țări referitoare la corupție; invită statele membre să țină seama de constatările raportului privind statul de drept atunci când își elaborează politicile anticorupție; invită Comisia să intervină și să sprijine statele membre în abordarea provocărilor structurale legate de capacitatea lor de combatere a corupției;
26. subliniază că studiul Eurobarometru din 2022 privind corupția arată că corupția rămâne o preocupare serioasă pentru cetățenii și întreprinderile din UE, o mare parte a cetățenilor europeni fiind de părere că în țara lor corupția este larg răspândită (68 %) și că nivelul corupției a crescut (41 %); apreciază faptul că aproape toate statele membre dispun în prezent de strategii anticorupție, care sunt evaluate și revizuite periodic, și reamintește că este nevoie nu numai de un cadru juridic solid, ci și de o punere în

¹⁹ Rezoluția Parlamentului European din 4 mai 2022 conținând observațiile care fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2020, secțiunea III – Comisia și agențiile executive Texte adoptate, P9_TA(2022)0144.

aplicare eficace pentru eradicarea practicilor de corupție și că prevenirea unor astfel de practici necesită, de asemenea, cadre de guvernantă și integritate transparente și responsabile; salută, în acest sens, propunerile anticorupție prezentate de Comisie, care urmează solicitărilor Parlamentului de a intensifica lupta împotriva corupției; ia act de faptul că Comisia intenționează să integreze prevenirea corupției în elaborarea politicilor și programelor UE și să sprijine activ eforturile statelor membre de a pune în aplicare politici și acte legislative solide în materie de combatere a corupției; salută voința de a aborda dimensiunea transfrontalieră a corupției, prin incriminarea infracțiunilor de corupție și armonizarea sancțiunilor în întreaga UE, în coordonare cu propunerea Înalțului Reprezentant de a institui un regim specific de sancțiuni în cadrul politicii externe și de securitate comune, care să vizeze actele grave de corupție de la nivel mondial;

27. subliniază că corupția și spălarea banilor sunt intrinsec legate una de alta și că spălarea banilor este unul dintre cei mai importanți factori favorizanți ai activităților ilegale ale crimei organizate, prin care infractorii transferă în economia legală produsele provenite din săvârșirea de infracțiuni și este conștient de faptul că fraudă contra bugetului UE poate fi, de asemenea, un precursor predictiv al spălării banilor; subliniază că dimensiunea transnațională a acestor infracțiuni îngreunează prevenirea, detectarea și combaterea lor din cauza sistemelor juridice eterogene; salută progresele înregistrate în ceea ce privește înființarea noii Autorități pentru Combaterea Spălării Banilor, în urma propunerii Comisiei din iulie 2021, a acordului politic încheiat în cadrul Consiliului la 29 iunie 2022 și a poziției sale convenite la 7 decembrie 2022 privind cadrul unic de reglementare și a mandatului de a participa la triloguri acordat de plenul Parlamentului la 17 aprilie 2023; regretă că autoritatea nu va fi pe deplin operațională până în 2026;
28. observă că, prin intermediul IMS, în perioada 2018-2022 au fost raportate 375 de cazuri legate de conflicte de interese, care pot fi, de asemenea, detectate în medii similare celor în care au loc practici de corupție; subliniază că marea majoritate a cazurilor de conflicte de interese raportate sunt legate de punerea în aplicare a politicilor de coeziune (86 %, față de 9 % pentru agricultură și 5 % pentru preaderare), implicând aproape 117 milioane EUR în total pentru această perioadă; subliniază că conflictele de interese raportate indică în principal relațiile dintre beneficiarii fondurilor și contractanții și subcontractanții acestora, în timp ce doar 7 % dintre cazuri se referă la conflicte de interese în etapa de atribuire și/sau de evaluare a proiectelor, implicând astfel membri ai comisiilor de evaluare;
29. consideră că acesta ar putea fi un indicator al impactului pozitiv și al efectului disuasiv al modificărilor aduse normelor financiare, care au devenit aplicabile tuturor autorităților naționale care gestionează fonduri UE, împreună cu faptul că o treime din cazuri au fost detectate prin surse externe sistemului de gestiune și control, inclusiv avertizori și jurnaliști de investigație, ceea ce sugerează un nivel de bază de transparență și accesibilitate și contribuții din partea societății civile;
30. constată, de asemenea, cu îngrijorare faptul că, în general, cazurile de conflicte de interese sunt mai numeroase decât cele raportate în IMS, astfel cum reiese din informațiile suplimentare primite de Direcția Generală Politică Regională și Urbană a Comisiei și de Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune cu privire la cazurile de conflicte de interese și recuperările aferente din

domeniul achizițiilor publice din cadrul Fondului social european, al Fondului de coeziune și al Fondului european de dezvoltare regională, raportate direct de statele membre prin intermediul sistemului de gestionare a fondurilor UE (cunoscut sub denumirea de SFC, care, în perioada 2014-2020, a prezentat 31 de cazuri suplimentare legate de 16 programe în 11 state membre, cu un impact de 3,4 milioane EUR);

31. își reiterează apelul de a face raportul anual PIF mai cuprinzător, pentru a oferi o imagine de ansamblu cuprinzătoare a sinergiilor dintre toți actorii relevanți, a identifica cele mai bune practici și a remedia deficiențele; salută, în acest sens, includerea în Raportul PIF 2022 a constatărilor din rapoartele anuale ale EPPO și OLAF; solicită îmbunătățirea în continuare a acestei abordări cuprinzătoare, cu scopul de a oferi o imagine mai clară, mai completă și mai concretă a situației generale a protecției intereselor financiare ale Uniunii, care să cuprindă întreaga acțiune antifraudă, atât la nivel național, cât și la nivelul UE;
32. solicită ca dispozițiile privind conflictele de interese să fie aplicate într-un mod care să asigure securitatea juridică, să se bazeze pe o evaluare clară și proporțională a riscurilor și să permită aplicarea lor practică de către autoritățile competente; solicită ca orientările Comisiei să ofere claritate solicitanților și organismelor decizionale, să evite sarcinile administrative inutile și să respecte principiul proporționalității;

Veniturile

33. observă că, în 2022, numărul total de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă legate de resursele proprii tradiționale (RPT) (4 661) a fost cu 7,6 % mai mare decât media pe cinci ani din perioada 2018-2022; constată cu îngrijorare că sumele totale afectate de astfel de nereguli, astfel cum au fost estimate și stabilite de statele membre, au crescut, de asemenea, în mod semnificativ (cu 47 %, ajungând la 783 de milioane EUR); subliniază, pe aceeași temă, că rata globală de recuperare în 2022, atât pentru cazurile de fraudă, cât și pentru cele nefrauduloase, a fost de numai 48 % (față de 54 % în 2021) și că cifra pentru cazurile de fraudă a fost de numai 25 %, iar această rată a fost distribuită foarte eterogen între statele membre; solicită Comisiei să depună mai multe eforturi pentru recuperarea rapidă a fondurilor preluate în mod abuziv;
34. subliniază că, în 2022, Comisia a considerat pentru numai 19 rapoarte de anulare noi care i-au fost prezentate de șase state membre că s-a demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive care nu sunt imputabile statelor membre în cauză și că acestea nu sunt responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderi, în timp ce, în 82 cazuri în valoare de aproape 39 de milioane EUR, Comisia a considerat că statele membre nu au demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive care nu le sunt imputabile și că sunt considerate responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderi (în 2022 Comisia a evaluat 135 de cazuri în valoare totală de 76,8 milioane EUR); încurajează Comisia să mențină acest mecanism eficient de revizuire a cazurilor de anulare, pentru a promova eficacitatea acțiunilor de recuperare ale administrațiilor naționale;
35. constată că, tot în 2022, inspecțiile efectuate de serviciile antifraudă și controalele ulterioare acordării liberului de vamă au fost cele mai reușite instrumente de detectare a neregulilor frauduloase și, respectiv, nefrauduloase, combinate din ce în ce mai mult cu

audituri fiscale și controale la eliberarea liberului de vamă; subliniază că, în 2022, contrabanda, valoarea incorectă și clasificarea incorectă și descrierea eronată a bunurilor au fost principalele moduri de operare în cazurile frauduloase, cu o creștere deosebită a cazurilor raportate de contrabandă cu țigări;

36. salută rolul OLAF în detectarea și investigarea fraudelor contra resurselor proprii tradiționale ale UE; ia act de o ușoară scădere a numărului de anchete deschise în domeniul resurselor proprii în 2022 și invită Comisia să se asigure că OLAF dispune de resurse adecvate pentru a-și exercita pe deplin și în mod eficace mandatul;
37. constată că, în termeni monetari, China a rămas principala țară de origine a bunurilor afectate de nereguli, Statele Unite și Vietnamul fiind pe locul al doilea, respectiv al treilea, și că textilele și încălțămintea au fost bunurile cele mai afectate, atât în ceea ce privește numărul, cât și valoarea cazurilor detectate și raportate;
38. își reiterează apelul de a reduce deficitul de încasare a TVA, abordând problemele legate de lipsa de resurse, eficiența digitală limitată a administrațiilor fiscale și lacunele legislative care limitează eficacitatea măsurilor de combatere a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale; reamintește că consolidarea cooperării administrative este cea mai eficientă modalitate de combatere a fraudei transfrontaliere în domeniul TVA;
39. subliniază că EPPO are competența de a investiga infracțiunile grave împotriva sistemului comun de TVA, legate de teritoriul a două sau mai multe state membre și care implică daune totale de cel puțin 10 milioane EUR; este preocupat de datele raportate în raportul anual al EPPO pentru 2022, care indică faptul că 16,5 % dintre investigațiile sale active (185) au fost legate de fraude în materie de TVA, dar că acestea reprezintă 47 % din daunele estimate (6,7 miliarde EUR);
40. salută cel de-al doilea raport al Comisiei, publicat la 16 septembrie 2022, privind punerea în aplicare a Directivei PIF (COM(2022)0466), dar regretă faptul că Comisia s-a abținut să intervină în revizuirea pragului de 10 milioane EUR, ceea ce are un impact major asupra activităților EPPO în cazurile de fraudă în materie de TVA; subliniază că întrebările recurente și încă nesoluționate cu privire la interpretările diferite ale metodelor aplicate pentru calcularea pragului (dacă daunele care se produc în mai multe state membre ar trebui agregate, dacă țările incluse în calcul ar trebui să se limiteze la cele care participă la EPPO) fac ca situația să fie neclară; este ferm convins că pragul actual limitează caracterul disuasiv, permite autorilor să caute cea mai vulnerabilă jurisdicție pentru a se sustrage autorității EPPO și are un efect negativ asupra anchetelor, deoarece adesea autoritățile naționale nu au o imagine completă asupra amplitudinii activităților infracționale în etapa inițială a anchetei; invită Comisia să își reconsidere poziția în următorul raport privind transpunerea Directivei PIF și să elimine pragul sau să îl reducă substanțial, oferind în același timp orientări adecvate cu privire la metoda de calcul;
41. subliniază că o cooperare eficace între OLAF și EPPO este o condiție prealabilă pentru buna gestiune și protecția intereselor financiare ale bugetului UE, atât în ceea ce privește cheltuielile, cât și veniturile; consideră, în acest context, că o astfel de cooperare consolidată poate conduce, pe partea de venituri, la o creștere a colectării veniturilor la bugetul UE, reducând astfel contribuția bazată pe VNB a statelor membre,

iar pe partea de cheltuieli poate garanta că banii contribuabililor sunt cheltuiți în mod adecvat;

42. subliniază că este important ca OLAF și EPPO să își mențină independența operațională;
43. salută declarația Președintei Comisiei, Ursula Von der Leyen, potrivit căreia UE trebuie să garanteze că banii sunt cheltuiți în conformitate cu scopul lor și cu principiile statului de drept și că UE trebuie să se asigure că fondurile sunt protejate;

Cheltuieli

44. observă că numărul neregulilor de natură frauduloasă și nefrauduloasă raportate ca afectând acțiunile de punere în aplicare a politicilor de dezvoltare rurală a crescut în perioada 2018-2022, în principal din cauza ratei crescute de detectare a acțiunilor din perioada de programare 2014-2022; subliniază, cu toate acestea, că numărul cazurilor frauduloase detectate și raportate este în continuare mai mic decât se preconizase și că acest lucru necesită o monitorizare sporită a situației;
45. remarcă faptul că, deși în 2022 neregulile de natură frauduloasă raportate în cadrul sprijinului pentru agricultură au crescut în comparație cu 2021, ratele de detectare pentru dezvoltarea rurală au fost semnificativ mai mari decât în cazul sprijinului pentru agricultură; ia act de faptul că, în cadrul sprijinului acordat agriculturii, cel mai ridicat nivel de fraudă a fost raportat de statele membre pentru măsurile de piață; OLAF a investigat, de asemenea, mai multe cazuri complexe legate de promovarea produselor agricole;
46. regretă că, în perioada 2018-2022, atât în ceea ce privește dezvoltarea rurală, cât și plățile directe, contribuțiile la detectarea cazurilor frauduloase furnizate de analiza riscurilor, de avertizori, de informatori și de jurnaliștii de investigație au fost foarte limitate; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la durata procedurilor administrative deschise pentru tratarea cazurilor de fraudă raportate, care în medie în perioada 2014-2022 au necesitat aproape patru ani de la începutul neregulii pentru a se ajunge la concluzia de suspiciune de activitate frauduloasă și aproape încă trei ani pentru a închide cazul după ce acesta a fost raportat Comisiei; subliniază că, în domeniul coeziunii, a fost nevoie de aproximativ un an și jumătate pentru a se ajunge la suspiciunea că a fost comisă o neregulă frauduloasă și de peste doi ani pentru a închide cazul de fraudă după ce a fost raportat Comisiei; solicită Comisiei să ofere mai des recomandări și observații de monitorizare autorităților statelor membre pentru a reduce durata procedurilor administrative;
47. constată că cel mai mare număr de nereguli raportate în 2022, atât de natură frauduloasă, cât și nefrauduloasă, au afectat Fondul european de dezvoltare regională (FEDR cu 59 % și, respectiv, 67 %) și într-o mică măsură Fondul social european (FSE cu 27 % și, respectiv, 20 %); subliniază că domeniile cele mai expuse riscului sunt transporturile și protecția mediului, din cauza sumelor mari afectate de abateri, precum și cercetarea, dezvoltarea tehnologică și inovarea (CDT &I), unde recurența neregulilor frauduloase este cea mai ridicată;

48. este preocupat de faptul că, în 2022, numărul neregulilor consemnate care afectează Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) a atins un nivel maxim și este conștient de faptul că aceste cazuri se referă la Instrumentul de asistență pentru preaderare I (IPA I) pentru perioada 2007-2013 și la Instrumentul de asistență pentru preaderare II (IPA II) pentru perioada 2014-2020; invită Comisia să valorifice lecțiile învățate în legătură cu aceste instrumente, pentru a proteja de fraude viitoare acțiunile și inițiative cu obiective identice sau similare, cum ar fi în cazul Ucrainei, care urmează să primească resurse foarte importante din IPA și Orizont Europa, caz în care mobilizarea corectă a resurselor, chiar și în condiții foarte dificile, este de importanță capitală pentru eficacitatea procesului de aderare;
49. subliniază că, în domeniul politicii de coeziune, numărul neregulilor fără caracter de fraudă și sumele financiare aferente consemnate în primii nouă ani ai perioadei de programare 2007-2013 au fost mult mai mari decât cele consemnate în perioada de programare 2014-2020 și că această tendință privește toate fondurile și majoritatea statelor membre;
50. observă că, în ceea ce privește politica de coeziune, cel mai frecvent tip de încălcare frauduloasă consemnată în SGN se referă la documentele justificative (incorecte, lipsă, false sau falsificate), în timp ce, în cazul neregulilor fără caracter de fraudă, cel mai frecvent tip consemnat este încălcarea normelor privind achizițiile publice;
51. ia act cu îngrijorare de constatările raportului anual pe 2022 al CCE privind execuția bugetului UE pentru exercițiul financiar 2022, care arată că, în pofida îmbunătățirilor, autoritățile de audit continuă să abordeze în mod insuficient riscul de fraudă și că autoritățile statelor membre nu raportează cazurile de suspiciune de fraudă în IMS, astfel cum este necesar; solicită ca aceste aspecte să fie abordate de urgență de către Comisie;
52. ia act de faptul că, în 2022, în cazul neregulilor în gestiune directă au fost înregistrate 770 de recuperări (față de 879 în 2021), dintre care 37 au fost pentru cazuri de natură frauduloasă (față de 54 consemnate ca fiind frauduloase în 2021), în valoare de 61,28 milioane EUR (din care 5,67 milioane EUR pentru fraudă, față de 7,04 milioane EUR în 2021);
53. observă că, în general, în ceea ce privește gestiunea directă, depistarea neregulilor frauduloase a rămas la un nivel stabil în perioada 2018-2022; apreciază faptul că, pentru gestiunea directă în perioada 2018-2022, OLAF este indicat ca sursă a depistării pentru 88 % din recuperările legate de neregulile consemnate ca fiind de natură frauduloasă, ceea ce corespunde unei proporții de 92 % din totalul sumelor recuperate; observă că aproximativ 97 % din neregulile care nu au fost raportate ca fraude au fost depistate prin controale ale Comisiei;
54. este preocupat de faptul că, între 2018 și 2022, recuperarea medie a rămas încă la un nivel scăzut, cu o rată medie de recuperare de 56 % (care rezultă din 34 % pentru „neregulile consemnate ca fiind de natură frauduloasă” și 59 % pentru „neregulile ce nu au fost consemnate ca fiind de natură frauduloasă”); solicită Comisiei să depună mai multe eforturi pentru recuperarea rapidă a fondurilor preluate în mod abuziv;

55. își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o propunere legislativă privind asistența administrativă reciprocă în domeniile în care au loc cheltuieli din fondurilor UE care nu prevăd această practică până în prezent, pentru a asigura o abordare transversală a protecției intereselor financiare ale Uniunii;

NextGenerationEU (NGEU) și Mecanismul de redresare și reziliență (MRR)

56. reamintește că, având în vedere concepția specifică a MRR, statele membre, împreună cu Comisia, ar trebui să se asigure că interesele financiare ale Uniunii sunt protejate în mod eficace, în conformitate cu responsabilitățile lor respective; subliniază că sistemele de control ale statelor membre trebuie să se asigure că proiectele de investiții finanțate prin MRR respectă normele UE și normele naționale; reamintește că Comisia și statele membre trebuie să prevină orice decalaj în materie de responsabilitate la nivelul UE și, dacă este necesar, să instituie garanții suplimentare pentru a aborda această problemă, în conformitate cu recomandările relevante ale CCE;
57. este conștient de faptul că punerea în aplicare a MRR atinge nivelul maxim și că regulamentul care reglementează implementarea sa impune statelor membre să instituie sisteme de control eficace și eficiente, cu scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii și de a asigura respectarea normelor UE și a celor naționale;
58. observă că Comisia a evaluat aceste sisteme de control înainte de aprobarea planurilor și, ulterior, în 2022, a efectuat 16 audituri de sistem ce s-au axat pe protecția intereselor financiare ale UE²⁰, vizând organismele de coordonare și de punere în aplicare, cum ar fi ministerele și agențiile; este de acord cu intenția Comisiei de a supune auditului toate statele membre cel puțin o dată până la sfârșitul anului 2023 și salută selectarea obiectivelor de audit pe baza unei evaluări a riscurilor;
59. este preocupat de faptul că CCE a identificat deficiențe în sistemele de raportare și de control ale statelor membre, dintre care unele nu erau pe deplin funcționale la prezentarea planurilor de redresare, reprezentând un risc pentru regularitatea cheltuielilor din MRR și pentru protejarea intereselor financiare ale UE²¹, ceea ce a condus la adoptarea unor „jaloane în materie de control”;
60. observă că și activitatea de audit a Comisiei a confirmat existența unor variații în sistemele de control intern de la nivelul organismelor de punere în aplicare și de coordonare, identificând bune practici în unele dintre procedurile existente pentru verificarea și prevenirea fraudelor, a corupției, a conflictelor de interese și a dublei finanțări; invită statele membre să împărtășească cele mai bune proceduri pentru a facilita o prelucrare mai coordonată și mai rezistentă la fraudă a fondurilor;
61. are cunoștință de caracteristicile inerente ale modelului de cheltuieli al MRR, de dificultatea de a evalua o rată de eroare comparabilă (cu alte domenii de cheltuieli ale UE) și de limitările impuse de metodologia Comisiei de suspendare a plăților²²; reamintește, cu toate acestea, că se pot observa întârzieri în depunerea de către statele

²⁰ CCE, Auditul bugetului UE pe anul 2022 – rezumat, p. 57.

²¹ CCE, Raportul anual pe 2022, punctele 11.47 - 11.55.

²² În Spania, Slovacia, Estonia, Danemarca, Grecia, Cehia, Italia, Lituania, Malta, Slovenia, Bulgaria, Cipru, Finlanda, Irlanda, Letonia și Polonia.

membre a cererilor de plată în cadrul MRR și invită Comisia să rămână vigilentă, în special spre sfârșitul ciclului de viață al MRR, pentru a se asigura că statele membre protejează interesele financiare ale UE și că banii contribuabililor din UE sunt cheltuiți în mod adecvat; subliniază că, în special, combaterea fraudelor, a corupției, a conflictelor de interese (definite ca „nereguli grave”) și a dublei finanțări ar trebui să beneficieze de resurse și de o atenție corespunzătoare;

62. reamintește constatările CCE din Raportul anual pe 2022, mai precis faptul că jaloanele în materie de control din planurile naționale de redresare și reziliență variază în ceea ce privește cerințele și granularitatea lor; se întreabă de ce anumitor state membre li s-a solicitat doar să își conceapă propriul sistem de control, în timp ce altora li s-a impus să aibă un sistem operațional;
63. invită Comisia să își revizuiască de urgență procedurile de audit ex post, pentru a asigura verificări adecvate care să stabilească dacă obiectivele auditate evaluate anterior ca fiind îndeplinite nu au fost anulate după plățile respective;
64. invită, de asemenea, Comisia să monitorizeze în permanență îndeplinirea jaloanelor și a țintelor legate de protecția intereselor financiare ale UE și să aplice toate măsurile necesare în caz de nerespectare sau de inversare a jaloanelor îndeplinite anterior, inclusiv reducerea proporțională a sprijinului acordat în cadrul MRR și recuperarea oricărei sume datorate bugetului Uniunii, sau să solicite rambursarea anticipată a împrumutului, în cazuri de fraudă, corupție și conflicte de interese care afectează interesele financiare ale Uniunii sau în cazul unei încălcări grave a unei obligații care decurge din acordurile de finanțare, care nu au fost corectate de statul membru;
65. reiterează faptul că prevenirea, depistarea și anchetarea eficace a activităților ilegale care amenință punerea în aplicare a NGEU, în special riscurile de infiltrare a grupurilor infracționale organizate, depind de colectarea și schimbul eficace de date, inclusiv de tratarea rapidă a cererilor de acces din partea serviciilor de anchetă dintr-un stat membru, precum și din alte țări sau de la nivelul UE, de către OLAF și EPPO și dacă este necesar de către Eurojust și Europol cărora urmează să li se acorde acces;
66. regretă interpretarea dată de Comisie conceptului de „destinatar final” în cadrul MRR; reamintește că, în conformitate cu Regulamentul modificat privind MRR, statele membre ar trebui să publice lista celor mai mari 100 de destinatari finali care primesc cea mai mare sumă de finanțare pentru punerea în aplicare a măsurilor din cadrul MRR; regretă faptul că Comisia nu solicită statelor membre să furnizeze informații cu privire la beneficiarul final sau destinatarul finanțării din MRR și a ales să solicite statelor membre să furnizeze informații numai cu privire la „destinatarii de nivel secundar”; consideră că o astfel de interpretare nu este în conformitate cu acordul dintre colegiitori;
67. salută analiza comună efectuată de Europol și OLAF, în care se evaluează riscurile de fraudă și nereguli în ceea ce privește NGEU; salută recomandările formulate de Europol și OLAF și invită Comisia, agențiile și organismele specializate ale UE, precum și statele membre să coopereze în mod activ și să interacționeze pentru a asigura protecția intereselor financiare ale UE atunci când pun în aplicare NGEU;

68. salută inițiativa strategică a Ombudsmanului, lansată în februarie 2022, de a examina transparența planurilor naționale de redresare și reziliență, strategiile de informare și comunicare publică cu privire la MRR și modul în care sunt supravegheate fondurile; accentuează importanța acestei inițiative, având în vedere estimarea CCE din raportul său anual privind creșterea nivelului de eroare estimat în 2022; salută eforturile Ombudsmanului de a îmbunătăți standardele de transparență în ceea ce privește MRR;
69. reamintește „Forumul NextGenerationEU privind aplicarea legii (NGEU-LEF)”, o inițiativă comună condusă în comun de Europol și Italia, care reunește în structura sa Europol, EPPO, OLAF, Eurojust, Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii și autoritățile naționale, oferind un forum pentru schimbul de informații și pentru coordonarea operațiunilor cu scopul de a combate infiltrarea criminalității organizate în economia legală și de a proteja pachetul de stimulente NGEU, punând accentul în mod special pe corupție, evaziune fiscală, deturnare de fonduri și spălare de bani; salută faptul că inițiativa NGEU-LEF a câștigat Premiul Ombudsmanului European pentru bună administrare 2023 la categoria „cel mai cunoscut în rândul publicului”;
70. este preocupat de faptul că există încă multe probleme, în principal din cauza lipsei unei supravegheri suficiente din partea organismelor de coordonare, a strategiilor antifraudă incomplete, a lipsei unor elemente în evaluările riscului de fraudă, a necesității de a îmbunătăți controalele ex ante menite să prevină conflictele de interese, a participării scăzute la activitățile de formare menite să sensibilizeze publicul cu privire la fraudă și a deficiențelor în raportarea neregulilor către OLAF în vederea unei posibile investigații; solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la problemele identificate, la recomandările adresate statelor membre și la măsurile luate pentru soluționarea acestor probleme;
71. subliniază că o transparență mai mare joacă un rol vital în demascarea sistemelor frauduloase și în descurajarea acțiunilor frauduloase; solicită introducerea unor noi inițiative și politici în materie de transparență pentru a promova responsabilitatea;

Digitalizarea și transparența pentru intensificarea luptei împotriva fraudelor

72. salută documentul de analiză al Curții de Conturi Europene nr. 04/2023, intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”, în care se subliniază că digitalizarea poate eficientiza auditul fondurilor UE; evidențiază observațiile CCE potrivit cărora există multe diferențe în ceea ce privește gradul de digitalizare a cheltuielilor UE, cel mai centralizat fiind acolo unde Comisia are gestiune directă și mai fragmentat în cazul celorlalte moduri de gestiune, cum ar fi gestiunea partajată;
73. este conștient de faptul că eforturile depuse de Comisie și de alte organisme de punere în aplicare pentru digitalizarea bugetului UE trebuie să depășească numeroase obstacole pentru a îmbunătăți compatibilitatea dintre sistemele informatice utilizate de numeroasele entități implicate; apreciază, în acest sens, consecvența comunicării Comisiei din 30 iunie 2022 intitulată „Strategia digitală a Comisiei Europene – o Comisie digitală de nouă generație” (C(2022)4388); subliniază că digitalizarea este o prioritate strategică a Comisiei de mulți ani; consideră că raționalizarea gestionării fondurilor UE necesită o simplificare suplimentară a peisajului informatic și reiterează

faptul că interoperabilitatea ar trebui integrată în politicile UE pentru a mări compatibilitatea dintre sistemele informatice utilizate de numeroasele entități implicate;

74. subliniază că trebuie să se îmbunătățească nivelul de interoperabilitate a sistemelor de date și armonizarea raportării, monitorizării și auditului în UE; își reiterează, în acest scop, apelul adresat Comisiei de a armoniza definițiile pentru a obține date comparabile în întreaga UE;
75. susține că digitalizarea a stimulat prevenirea și depistarea fraudelor și a simplificat procedurile administrative și că aceasta trebuie să se afle în centrul fiecărei strategii de combatere a fraudelor, inclusiv în centrul strategiilor naționale antifraudă (SNAF); invită Comisia să reitereze recomandările sale adresate statelor membre și să urmărească realizarea acestora, în special pentru statele membre care nu au adoptat încă SNAF să facă acest lucru, și să mențină SNAF la zi, profitând de oportunitățile oferite de noile tehnologii;
76. își reiterează sprijinul solid pentru utilizarea obligatorie a sistemului informatic unic integrat pentru extragerea datelor și evaluarea riscurilor prevăzut de Regulamentul financiar reformat, care ar trebui să asigure o mai bună protecție a intereselor financiare ale Uniunii, alături de instrumentele informatice dezvoltate la nivel național de statele membre și în completarea acestora;
77. observă că, dintre opțiunile disponibile, Arachne a fost de departe cel mai utilizat sistem informatic (21 de state membre), în sprijinul fondurilor structurale și de investiții europene (fondurile ESI) și al MRR; observă cu îngrijorare că multe state membre au utilizat propriile instrumente informatice antifraudă, adesea împreună cu instrumentele UE, deși ambele tipuri de instrumente erau rareori interoperabile și, prin urmare, au împiedicat detectarea și raportarea fraudelor către Comisie;
78. subliniază faptul că EDES, ca listă neagră a UE, are un potențial imens de a semnaliza persoanele și întreprinderile care utilizează fondurile UE în mod abuziv; solicită ca EDES să fie extins la toate tipurile de moduri de gestiune, în special la gestiunea partajată; subliniază că abordările diferite ale statelor membre în ceea ce privește măsurile de excludere contribuie la o protecție inegală a intereselor financiare ale UE; subliniază necesitatea de a face obligatorie utilizarea EDES ca sistem comun de excludere pentru fondurile gestionate de statele membre; consideră că această consolidare ar întări capacitatea UE și a statelor membre de a proteja interesele financiare ale Uniunii și, în cele din urmă, banii contribuabililor; îndeamnă statele membre ca, în interesul protejării intereselor financiare ale bugetului UE, să accepte fără întârziere această extindere;
79. subliniază că consolidarea, centralizarea și publicarea într-o bază de date unică a informațiilor privind beneficiarii fondurilor UE furnizate de statele membre și de alte entități de punere în aplicare ar mări transparența financiară, incluzând diferite forme de modele de gestiune și permițând verificări încrucișate și analize exhaustive; invită Comisia să încurajeze părțile interesate relevante, inclusiv autoritățile naționale, să coopereze în acest scop; atrage atenția Comisiei asupra necesității de a proteja datele cu caracter personal și informațiile sensibile privind beneficiarii;
80. susține că digitalizarea și instrumentele informatice de ultimă generație la nivel național

și la nivelul UE ar îmbunătăți gestionarea, controlul și auditul fondurilor UE și ar putea contribui la prevenirea neregulilor și la reducerea substanțială a birocrăției, deoarece digitalizarea permite un acces și un control încrucișat mai ușor și mai rapid, de la distanță, la seturi importante de date, nemaifiind necesare verificări și controale la fața locului;

81. salută și sprijină evaluarea CCE din raportul său anual pe 2022, prin care se solicită ca implementarea sistemului informatic de extragere a datelor și de evaluare a riscurilor Arachne să fie devansată din 2028 în 2025; reamintește poziția Parlamentului prin care solicită ca sistemul să fie implementat începând din 2026;
82. ia act de faptul că digitalizarea luptei împotriva fraudelor este, de asemenea, unul dintre punctele centrale ale revizuirii planului de acțiune lansat în 2022 și adoptat în iulie 2023, ce însoțește Strategia antifraudă a Comisiei (SAFC) din 2019 și adaptată la scenariile economice și sociale foarte dinamice și la noile provocări; are cunoștință de faptul că Comisia a pus în aplicare cu succes 60 din totalul de 63 de acțiuni din planul anterior și că unele dintre acestea au un caracter continuu și sunt în curs de desfășurare; invită Comisia să prezinte Parlamentului standardele și criteriile subiacente pe care le-a susținut planul de acțiune revizuit;
83. cere să se recunoască importanța includerii de mijloace vizuale, cum ar fi diagramele și graficele, pentru a face informațiile statistice mai accesibile și mai ușor de înțeles;
84. solicită punerea în aplicare a unei analize avansate a datelor, a inteligenței artificiale și a învățării automate în identificarea neregulilor;

Arhitectura UE de combatere a fraudelor și măsurile esențiale în 2022

85. salută acțiunile lansate de Comisie în 2022 pentru a îmbunătăți nivelul de protecție a intereselor financiare ale UE, dar solicită o vigoare sporită și acțiuni complementare în acest domeniu;
86. reamintește rezoluțiile sale anterioare, care subliniază că combaterea fraudei împotriva bugetului UE poate fi eficace numai dacă este abordată în mod global, acoperind toate etapele ciclului antifraudă și bazându-se pe o multitudine de părți interesate, procese și acțiuni; subliniază că cele patru etape ale acestui ciclu (prevenirea; depistarea; cercetarea și urmărirea penală; recuperarea și sancționarea) impun ca analizele de risc, procesele de raportare și cooperarea să fie urmărite prin intervenții armonizate la nivel legislativ, administrativ, organizațional și operațional; reamintește observația CCE din Raportul său special privind peisajul financiar al UE²³, care a subliniat că complexitatea galaxiei de fonduri și instrumente care completează bugetul UE generează un risc tot mai mare de lacune grave în sistemul de audit și control și de lipsă de răspundere; consideră că o astfel de complexitate necesită o abordare la fel de cuprinzătoare și focalizată pentru protejarea intereselor financiare implicate, pentru a combate neregulile și fraudele care ar putea apărea profitând de opacitatea generală a peisajului financiar; reamintește că fragmentarea actuală a datelor accesibile necesită măsuri standardizate pentru colectarea, compararea și agregarea informațiilor și a cifrelor, în special cu

²³ Raportul special nr. 05/2023 intitulat „Peisajul financiar al UE - O construcție eterogenă care necesită progrese în materie de simplificare și de răspundere de gestiune”.

privire la destinatarii și beneficiarii finali ai finanțării din partea Uniunii, în scopul auditului și al controlului, inclusiv al investigațiilor;

87. subliniază că programul antifraudă al Uniunii (PAFU) a fost instituit pentru o perioadă de șapte ani, din 2021 până în 2027, iar 2022 este al doilea an de punere în aplicare a acestuia, în cadrul gestiunii directe, OLAF fiind serviciul principal pentru punerea în aplicare a programului;
88. observă că prin decizia de finanțare din 2022 s-au alocat 15,4 milioane EUR pentru componenta Hercule, 9 milioane EUR pentru componenta „Sistemul de informații antifraudă” (AFIS) și aproximativ 1 milion EUR pentru componenta IMS, ceea ce a dus la acordarea de granturi organismelor de punere în aplicare responsabile și la finanțarea formării specializate, a bazelor de date, a sprijinului pentru cercetare, monitorizare și analize;
89. subliniază că IMS este utilizat în prezent de 35 de țări, printre care se află state membre și alte țări beneficiare, cu aproximativ 700 de organizații supuse raportării, care acoperă peste 3 000 de utilizatori ai IMS și mai multe domenii, inclusiv Mecanismul de redresare și reziliență și alte domenii, cum ar fi azilul, vecinătatea și preaderarea, pe lângă domeniile tradiționale ale agriculturii, coeziunii și pescuitului;
90. apreciază rolurile complementare ale programului Fiscalis, programului pentru vămi și programului pentru echipamente de control vamal și consideră că efectele sinergice ale utilizării acestui sprijin financiar aduc îmbunătățiri concrete în domeniul impozitării, al schimbului de informații legate de riscuri și al modernizării maxime a echipamentelor de control vamal;
91. regretă că participarea statelor membre la EPPO nu este obligatorie; remarcă faptul că, în 2022, 22 de state membre participau deja la EPPO, iar aceleași cinci țări ca în 2021 au refuzat să participe; insistă ca statele membre care nu participă încă să facă acest lucru fără întârziere; invită Comisia să încurajeze participarea la EPPO prin măsuri pozitive;
92. salută raportul anual al EPPO pentru 2022, care prezintă rezultatele primului an calendaristic complet de activități operaționale; observă că, în 2022, EPPO a prelucrat 3 318 rapoarte privind constatarea unor infracțiuni (față de 2 832 primite în cele șapte luni de activitate operațională din 2021) și a deschis 865 de anchete (față de 576 în iunie-decembrie 2021); evidențiază înghețarea a 359,1 milioane EUR (față de 157,3 milioane EUR în 2021) în urma anchetelor EPPO, ceea ce reprezintă de peste șapte ori bugetul EPPO, și că, până la sfârșitul anului 2022, EPPO a estimat, pe baza unui număr total de 1 117 investigații active, că daunele aferente provocate de abuzuri se ridicau la 14,1 miliarde EUR;
93. invită Comisia să inițieze un dialog constructiv cu EPPO, pentru a îmbunătăți capacitatea acestuia de a răspunde provocărilor tot mai mari legate de combaterea fraudelor, inclusiv, după caz, prin abordarea deficiențelor identificate în Regulamentul privind EPPO²⁴; subliniază, în același timp, necesitatea de a asigura principiul

²⁴ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283 31.10.2017, p. 1).

fundamental și normele prevăzute în Regulamentul privind EPPO, și anume că parchetul trebuie să fie independent și să i se acorde un buget autonom pentru a acționa în interesul Uniunii în ansamblu și în conformitate cu Regulamentul privind condiționalitatea;

94. invită Comisia să se asigure că se menține eficiența și eficacitatea activității OLAF în detectarea corupției și a fraudei și că reducerea bugetului anual al OLAF prevăzută pentru angajații cu normă întreagă trebuie să fie avută în vedere în conformitate cu nevoile operaționale reale ale OLAF, astfel cum se reflectă în raportul său anual;
95. salută intensificarea eforturilor de depistare și rezultatele acestora, ca urmare a apelurilor din partea EPPO și a Parlamentului, fapt demonstrat de o serie de anchete privind fraudă în UE inițiate în cele 22 de state membre participante, al căror număr este mai mare decât media istorică anterioară înființării EPPO; salută în acest sens Operațiunea Admiral, care a scos la iveală o fraudă de tip carusel în materie de TVA comisă de un grup organizat de infractori care își desfășurau activitatea în mai multe state membre și care sunt responsabili de fraude de o valoare estimată la 2,2 miliarde EUR;
96. salută cooperarea dintre OLAF și EPPO, care este evidențiată atât în rapoartele anuale ale OLAF, cât și în cele ale EPPO; înțelege că au loc schimburi periodice de informații între cele două oficii, în special din partea EPPO, care a răspuns la 133 de cereri de răspuns pozitiv/negativ trimise de OLAF pentru a evita desfășurarea în paralel a unor anchete cu privire la aceleași fapte; invită OLAF și EPPO să își coordoneze raportarea cu privire la acțiunile lansate, pentru ca cooperarea lor să devină concretă, având în vedere în mod specific numărul de anchete complementare solicitate de OLAF [pe baza articolului 12 litera (f) din Regulamentul privind EPPO] și numărul de cazuri de sprijinire a anchetelor EPPO la inițiativa acestuia [pe baza articolului 12 litera (e) din Regulamentul privind EPPO];
97. ia act de faptul că prima evaluare anuală la nivel înalt a cooperării dintre EPPO și Comisie a avut loc în septembrie 2022 și a vizat, printre altele, aspecte privind raportarea reciprocă, accesul la bazele de date și statutul instituțional al EPPO;
98. este preocupat de lipsa de informații privind recuperarea administrativă a sumelor datorate bugetului Uniunii, efectuată de Comisie în urma contribuțiilor EPPO, astfel cum se prevede la articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul privind EPPO, care vizează obligația EPPO de a informa Comisia fără întârziere și fără a afecta confidențialitatea și astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4) litera (c) din Acordul EPPO-COM semnat la 18 iunie 2021, referitor la măsurile de protecție și de corecție; solicită Comisiei și EPPO să informeze Parlamentul cu privire la punerea în aplicare a acestui instrument important;
99. constată că EPPO și Europol au cooperat eficient în ceea ce privește diverse aspecte operaționale, sub egida Comitetului director al EPPO-Europol; ia act de faptul că Europol a acordat sprijin (schimb de informații, sprijin analitic, competențe de specialitate) în 28 de cazuri la cererea EPPO și că EPPO a aderat la aplicația pentru rețeaua de schimb securizat de informații (SIENA), care asigură un canal de comunicare securizat pentru cooperarea operațională;

100. ia act de faptul că, în 2022, cooperarea dintre actorii implicați s-a desfășurat în mod satisfăcător, astfel încât echipele de legătură EPPO-Eurojust s-au reunit de două ori în 2022, Eurojust a tratat 15 cazuri ale EPPO aflate în curs, iar secțiunea de anchetă a Băncii Europene de Investiții (IG/IN al BEI) a făcut 63 de sesizări pe lângă OLAF, EPPO și alte agenții din cadrul băncilor multilaterale de dezvoltare și al agențiilor naționale de dezvoltare cărora li s-au încredințat activități inerente; remarcă faptul că, în septembrie 2022, aproximativ 100 de procurori și membri ai personalului EPPO au participat la o ședință online de sensibilizare cu privire la activitățile BEI și FEI, pentru a îmbunătăți eficacitatea cooperării dintre EPPO și IG/IN, instituită în temeiul acordului de lucru din 2021;
101. subliniază valoarea adăugată pe care organismele UE o aduc protecției intereselor financiare ale Uniunii și luptei împotriva fraudei, în special în ceea ce privește criminalitatea transfrontalieră, după cum o demonstrează rezultatele operaționale ale EPPO și OLAF și în 2022; își reiterează apelul de a se garanta că toți actorii UE implicați în combaterea fraudei dispun de resurse adecvate și, în acest sens, reamintește Comisiei și Consiliului că fiecare euro cheltuit pentru acțiuni de investigare și de combatere a fraudei revine la bugetul UE;
102. observă că, în 2022, procedurile de excludere inițiate de BEI în urma anchetelor IG/IN au condus la excluderea a patru operatori economici de la participarea la orice proiect sau activitate finanțată de BEI; invită Comisia să analizeze posibilitatea de a face mai uniforme criteriile de excludere utilizate de BEI și FEI în raport cu cele utilizate în (EDES), având în vedere că acordurile-cadru financiare și administrative cu BEI și FEI vizează doar cinci dintre cele șapte situații de excludere EDES;
103. reamintește că cooperarea ineficace sau tardivă a statelor membre cu EPPO și OLAF sau refuzul de a coopera constituie un motiv de adoptare a unor măsuri în temeiul Regulamentului privind condiționalitatea; invită, prin urmare, EPPO și OLAF să raporteze fiecare caz în care statele membre nu și-au respectat obligațiile de a informa, de a oferi asistență, de a întreprinde acțiuni corespunzătoare și măsuri de precauție și de a asigura faptul că rapoartelor și recomandărilor li se dă curs în mod corespunzător și în timp util;
104. constată că nivelul general de punere în aplicare a recomandărilor Comisiei formulate în Raportul PIF pe 2021, care vizează toate statele membre, este considerat satisfăcător în ceea ce privește integrarea instrumentelor informatice antifraudă specifice în lupta lor împotriva fraudelor, consolidarea analizei riscurilor și, în general, dezvoltarea sistemelor informatice atât pentru venituri, cât și pentru cheltuieli;
105. subliniază diferențele semnificative dintre statele membre care pot fi observate în continuare în detectarea, raportarea și monitorizarea suspiciunilor de fraudă; încurajează, prin urmare, statele membre să adopte o abordare proactivă în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să intensifice schimbul de informații între autoritățile lor naționale și cu organismele și agențiile UE, inclusiv pentru a identifica și a aborda în timp util riscurile emergente și tendințele de fraudă;
106. sprijină intenția Comisiei de a lansa un exercițiu de monitorizare a situației actuale a serviciilor de coordonare antifraudă (AFCOS) înființate în statele membre; reamintește

că ar trebui mai bine clarificate structura, rolul, responsabilitățile și mandatul AFCOS, pentru a garanta situații omogene și armonizate peste tot în Uniune, facilitând astfel cooperarea și schimbul de informații; solicită din nou Comisiei să actualizeze orientările AFCOS formulate inițial în 2015, care nu mai sunt adecvate pentru a sprijini efectiv autoritățile naționale în dezvoltarea unui serviciu de coordonare bine structurat; solicită, de asemenea, Comisiei să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la activitatea în curs în acest sens și la rezultatele exercițiului de monitorizare;

107. remarcă faptul că un număr cât mai mare de state membre trebuie să adopte sau să actualizeze strategii naționale antifraudă (SNAF) și reiterează faptul că necesitatea acestor revizuri decurge din noul context de combatere a fraudelor, EPPO fiind acum pe deplin operațional, precum și din oportunitatea de a identifica noile riscuri semnificative, având în vedere situația tot mai complexă în ceea ce privește fraudele;
108. își reiterează satisfacția față de faptul că Comisia a încurajat statele membre să adopte SNAF, ceea ce a dus până în prezent la creșterea numărului de SNAF adoptate; subliniază că 15 state membre adoptaseră SNAF până la sfârșitul anului 2022, dintre care nouă erau transversale, acoperind deci integral interesele financiare ale UE;
109. constată cu îngrijorare că, până la sfârșitul anului 2022, trei state membre (Finlanda, Irlanda și Polonia) au indicat că nu au adoptat încă nicio strategie pentru protejarea intereselor financiare ale UE; ia act de faptul că cinci state membre (Belgia, Spania, Luxemburg, Țările de Jos și România) au indicat că strategiile naționale antifraudă erau în curs de înființare; îndeamnă statele membre să adopte o strategie națională antifraudă pentru a demonstra că iau în serios protecția fondurilor UE;
110. consideră că statele membre ar beneficia de pe urma unei evaluări periodice a cadrelor lor antifraudă, cu îndrumare din partea UE, dacă este cazul, orientate către asigurarea eficacității acestora, identificarea celor mai bune practici și revizuirea strategiilor lor antifraudă pentru a trata eventuale riscuri emergente; invită Comisia să încurajeze statele membre să efectueze evaluări independente sau inter pares ale cadrelor antifraudă, pentru a îmbunătăți consecvența acestora și a asigura standarde ridicate;
111. susține că Regulamentul privind condiționalitatea este un instrument permanent care depășește limitele unui anumit cadru financiar multianual și trebuie aplicat orizontal, ca o cerință pentru aplicarea principiilor bunei gestiuni financiare, în general, și pentru gestionarea eficientă și eficace a resurselor UE, în special, și că aceasta este o condiție prealabilă pentru accesarea tuturor fondurilor UE;
112. ia act de decizia Consiliului din 16 decembrie 2022 de a suspenda plata în folosul Ungariei a 6,3 miliarde EUR din fondurile UE; cere ca Comisia și Consiliul să ridice măsurile adoptate numai în cazul în care se obțin dovezi că măsurile de remediere adoptate de guvernul ungar s-au dovedit eficace în practică și, în special, că nu s-a constatat niciun regres cu privire la măsurile deja adoptate; regretă că, până în prezent, guvernul maghiar nu s-a arătat foarte doritor să îndeplinească cerințele mecanismului de condiționalitate; își reiterează, cu toate acestea, opinia că numai cele 17 măsuri, negociate de Comisie și de guvernul maghiar, nu sunt suficiente pentru a trata riscul sistemic existent pentru interesele financiare ale UE și regretă că Comisia nu a solicitat suficiente modificări și garanții de fond pentru a restabili independența sistemului

judecătorească și a reduce nivelul corupției; este foarte preocupat de relatările din mass-media potrivit cărora Comisia intenționează să ridice măsurile de suspendare din Ungaria în schimbul susținerii de către guvernul maghiar a ajutorului pentru Ucraina; consideră că Comisia nu ar trebui să cedeze niciodată la șantaj, în special atunci când se pune în pericol protecția intereselor financiare ale UE;

113. regretă faptul că Comisia nu este suficient de transparentă cu privire la evoluțiile relevante; invită Comisia să informeze rapid și periodic Parlamentul și Consiliul cu privire la toate negocierile în curs și reamintește Comisiei, în special, obligațiile sale legale prevăzute la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul privind MRR și la articolul 8 din Regulamentul privind condiționalitatea;
114. este preocupat de constatările celui de-al treilea raport privind statul de drept²⁵ privind situația critică din Polonia, în special în ceea ce privește deficiențele grave din sistemul judecătorească²⁶ și din sectorul mass-mediei; reamintește că nerespectarea de către Polonia a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene a dus, începând din 2021, la plata unor amenzi în valoare de 360 de milioane EUR și încurajează Comisia să elibereze fonduri din MRR numai atunci când vor fi îndeplinite în totalitate toate jaloanele legate de statul de drept;
115. invită Comisia să actualizeze sistemul de raportare a fraudelor privind fondurile cheltuite în țări din afara UE; observă că noul sistem ar trebui să țină seama de problemele specifice cu care se confruntă UE atunci când cheltuiește bani în afara teritoriului UE;

Dimensiunea externă a protecției intereselor financiare ale UE

116. consideră că propunerea de instituire a unui cadru orizontal de sancțiuni pentru politica externă și de securitate comună este complementară instrumentelor existente și acțiunilor de politică internă și externă împotriva corupției, deja aprobate în procesul de extindere sau în cadrul Parteneriatului estic; consideră că o implicare mai consistentă în forurile internaționale, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) și Grupul de state împotriva corupției (GRECO), va contribui la promovarea bunei guvernante și a statului de drept ca una dintre prioritățile majore ale procesului de extindere;
117. reiterează faptul că, deși UE este în prezent observator în cadrul GRECO, se recomandă insistent ca aceasta să devină membru pe deplin operațional și, prin urmare, i) să participe la monitorizarea punerii în aplicare a legislației și standardelor internaționale recunoscute pe scară largă; ii) să comunice orizontal cu alți membri ai GRECO cu privire la politicile și instrumentele antifraudă; iii) să facă schimb de experiență la nivel internațional pentru a contribui la recunoașterea potențialelor deficiențe ale

²⁵ [Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2022 intitulată „Raportul din 2022 privind statul de drept” \(COM\(2022\)0500\).](#)

²⁶ În ceea ce privește independența Consiliului Național al Magistraturii, există în continuare preocupări cu privire la funcționarea parchetelor, funcțiile de ministru al justiției și de procuror general fiind ocupate de aceeași persoană. Instanțele poloneze și-au exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că practica detașării procurorilor poate fi considerată o formă de retrogradare și discriminare, iar procedurile disciplinare ar putea fi utilizate pentru a limita independența sistemului judecătorească, întrucât Camera Disciplinară a Curții Supreme încă emite hotărâri.

mecanismelor interne ale UE de identificare a corupției; și iv) să combată în mod optim fraudă prin activarea în timp util a măsurilor de prevenire și detectare; solicită Consiliului să prezinte o poziție clară cu privire la aderarea UE la GRECO, clarificând dacă există vreo opoziție specifică și, în caz afirmativ, din partea cărui stat membru;

118. remarcă faptul că, în perioada 2021-2022, atât numărul neregulilor fără caracter de fraudă, cât și sumele financiare implicate au înregistrat o creștere excepțională; observă că numărul mai mare de cazuri s-a datorat neregulilor legate de IPA II din perioada 2014-2020 privind asistența de preaderare pentru dezvoltare rurală (IPARD) în Macedonia de Nord și Turcia și că, pentru majoritatea acestor nereguli, sumele respective au fost mai mici de 10 000 EUR, în timp ce creșterea sumelor financiare a fost determinată de neregulile legate de IPARD din Albania; subliniază că aproximativ 10 % din nereguli au fost raportate ca reprezentând fraude și că acest procent, care se modifică în timp, a crescut semnificativ în 2020 (17 %), atingând un nivel maxim în 2021 (20 %); invită Comisia să monitorizeze în mod corespunzător aceste inițiative de finanțare și să informeze Parlamentul cu privire la posibilele probleme sistemice depistate în utilizarea resurselor;
119. consideră că fondurile din cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală (IVCDCI – Europa globală) pentru asistență în țările din afara UE și resursele alocate pentru răspunsul Europei la războiul din Ucraina nu sunt monitorizate și controlate în mod corespunzător; invită Comisia să pună în aplicare măsuri adecvate, inclusiv efectuarea unor verificări mai amănunțite, pentru a se asigura că fondurile UE trimise țărilor învecinate aduc beneficii celor care au cea mai mare nevoie de ele;
120. subliniază că, în contextul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, se preconizează că bugetul UE va contribui în mod semnificativ la propunerile de soluții structurale pe termen mai lung la nevoile de finanțare ale Ucrainei; subliniază, în acest context, că trebuie protejate statul de drept și interesele financiare ale Uniunii și trebuie prevenite, depistate și corectate fraudă, corupția, conflictele de interese și neregulile în legătură cu utilizarea fondurilor Uniunii în Ucraina, iar în contextul acestor demersuri ar trebui respectate principiile transparenței și responsabilității; consideră că orice instrument de finanțare aferent ar trebui să conțină dispoziții și garanții stricte pentru a atinge aceste obiective;
121. evidențiază că cooperarea cu partenerii internaționali este esențială pentru a proteja fondurile UE cheltuite în afara Europei și partea de venituri a bugetului UE; salută, prin urmare, acordurile de lucru pe care EPPO le-a încheiat în 2022 cu Parchetul General al Ucrainei, Parchetul General al Republicii Albania, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Parchetul Suprem din Muntenegru, Parchetul din Georgia și Parchetul de Stat al Republicii Macedonia de Nord, precum și Memorandumul de înțelegere și acordul de lucru privind cooperarea semnat cu Departamentul de Justiție și cu Departamentul pentru Securitate Internă din Statele Unite;
122. recomandă să se suspende sprijinul bugetar acordat țărilor terțe, inclusiv țărilor candidate în care autoritățile nu iau în mod vizibil măsuri reale împotriva corupției larg răspândite, asigurându-se, în același timp, că asistența ajunge la populația civilă prin alte canale; solicită să se acorde mai multă prioritate luptei împotriva corupției în cadrul

negocierilor de preaderare, cu accent pe consolidarea capacităților, de exemplu prin intermediul organismelor anticorupție specializate; invită Comisia să transmită semnale clare țărilor candidate în care un regres față de standardele statului de drept va pune în pericol sau va întârzia aderarea acestora la UE; regretă că, potrivit Raportului special nr. 01/2022 al CCE²⁷, sprijinul financiar în valoare de 700 de milioane EUR pentru îmbunătățirea situației statului de drept în Balcanii de Vest acordat de UE între 2014 și 2020 a avut un impact redus asupra reformelor fundamentale;

123. solicită colaborarea internațională cu organizațiile internaționale și cu țările învecinate pentru prevenirea fraudei transfrontaliere; reiterează importanța schimbului de bune practici în acest context;
124. își reafirmă convingerea fermă că numai prin consolidarea arhitecturii antifraudă a UE poate fi asigurată și consolidată în mod eficace și eficient protecția intereselor financiare ale UE, încurajând interoperabilitatea și ajustarea la un cadru privind o strategie antifraudă unificată pentru statele membre din UE, optând pentru mai multe intrări în ceea ce privește analiza cantitativă și calitativă a datelor, pentru a depăși limitele inerente ale sistemelor naționale, care nu sunt suficiente pentru a contracara atacurile cu un caracter transnațional tot mai pronunțat împotriva intereselor financiare ale Uniunii;

o

o o

125. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

²⁷ Raportul special 01/2022 intitulat „Sprijinul acordat de UE pentru statul de drept în Balcanii de Vest: în pofida eforturilor, persistă probleme fundamentale”.

EXPUNERE DE MOTIVE

În temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene [articolul 325 alineatul (5)], Comisia trebuie să elaboreze un raport anual privind protejarea intereselor financiare ale UE (cunoscut sub denumirea de Raportul PIF), care să detalieze măsurile luate la nivel european și național pentru combaterea fraudei care afectează bugetul UE. Raportul se bazează pe informațiile raportate de statele membre, iar analiza acestor informații permite să se evalueze care domenii sunt cele mai expuse riscurilor, contribuind astfel la o mai bună direcționare a acțiunilor atât la nivelul UE, cât și la nivel național pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii.

Parlamentul European acordă o atenție deosebită rezultatelor raportate în Raportul PIF și analizei efectuate, pe această bază, de către Comisie. În plus, odată cu instituirea arhitecturii antifraudă, raportul INI al Parlamentului European privind protecția intereselor financiare ale Uniunii a devenit mai cuprinzător și include mai multe date și informații, provenind, de asemenea, din rapoartele anuale ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și ale Comitetului de supraveghere a OLAF, din raportul anual al Parchetului European, de la Europol și de la celelalte componente ale arhitecturii antifraudă, cuprinzând acțiunile de punere în aplicare a Regulamentului privind condiționalitatea, transpunerea directivelor privind combaterea spălării banilor și avertizorii de integritate, Strategia de combatere a criminalității organizate și dispozițiile specifice din Regulamentul financiar.

Raportul INI reafirmă că numai prin consolidarea arhitecturii antifraudă a UE poate fi asigurată și consolidată în mod eficace și eficient protecția intereselor financiare ale UE, depășindu-se limitele inerente ale sistemelor naționale, care nu sunt suficiente pentru a contracara atacurile cu un caracter transnațional tot mai pronunțat împotriva intereselor financiare ale Uniunii. Raportoarea subliniază că prevenirea și detectarea fraudelor trebuie să se bazeze pe analiza riscului de fraudă și pe digitalizarea și interoperabilitatea suplimentară a bazelor de date și că trebuie să existe o guvernanta antifraudă eficientă și procese eficace orientate spre rezultate puse în aplicare de structuri echipate în mod adecvat, pentru a asigura cooperarea și coordonarea între toate componentele arhitecturii antifraudă.

**ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE
DE LA CARE RAPORTOAREA A PRIMIT CONTRIBUȚII**

Potrivit articolului 8 din anexa I la Regulamentul de procedură, raportoarea declară că a primit contribuții de la următoarele entități sau persoane pentru întocmirea raportului, înainte de adoptarea acestuia în comisie:

Entitatea și/sau persoana
Directorul OLAF (Centrul de cunoștințe antifraudă)
Șef de unitate OLAF (Unitatea Strategie și analiză antifraudă)
Funcționari OLAF -Unitatea de relații interinstituționale

Lista de mai sus este elaborată sub responsabilitatea exclusivă a raportoarei.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	4.12.2023
Rezultatul votului final	+: 17 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Gilles Boyer, Ilana Cicurel, Carlos Coelho, Daniel Freund, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Monika Hohlmeier, Joachim Kuhs, Alin Mituța, Sándor Rónai, Eleni Stavrou
Membri supleanți prezenți la votul final	Dominique Bilde, Jozef Mihál, Mikuláš Peksa, Wolfram Pirchner, Pirkko Ruohonen-Lerner
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Lena Düpont, Tomasz Frankowski, Sabrina Pignedoli

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

17	+
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
NI	Sabrina Pignedoli
PPE	Carlos Coelho, Lena Dūpont, Tomasz Frankowski, Monika Hohlmeier, Wolfram Pirchner, Eleni Stavrou
Renew	Gilles Boyer, Ilana Cicurel, Jozef Mihál, Alin Mituța
S&D	Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Sándor Rónai
Verts/ALE	Daniel Freund, Mikuláš Peksa

0	-

2	0
ID	Dominique Bilde, Joachim Kuhs

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri